

در جمهوری اسلامی
مرزهای مخدوش شده
دو بخش خصوصی و دولتی
احمد هدایتی

«واقعیت امروز جامعه ایران حکایت از این دارد که دولت بزرگ ترین کارفرما در کشور محسوب می شود، بیش از هشتاد درصد (80 درصد) تولید ناخالص ملی در اختیار دولت است و با وجود تاکید دولت های گذشته و حال، بر کوچک شدن دولت این روند هم چنان ادامه دارد و...» این جمله "غنیمی فرد" رئیس خانه صنعت و معدن است که در روزنامه کار و کارگر 84/10/13 منتشر شده است.

قبل از هر چیز لازم است ابتدا بعضی از مفاهیم مورد بحث، روشن شود.

1- منافع ملی: از مفهوم منافع ملی برداشت های متفاوتی در ایران وجود دارد: منافع ملی منطبق بر منافع استعمار و امپریالیسم (بخش خصوصی وابسته به استعمار) و منافع ملی منطبق بر منافع بخش خصوصی ملی یا سرمایه داری ملی و بالاخره منافع ملی منطبق بر منافع اکثریت جامعه (کشاورزان، کارگران، سرمایه داری ملی و اقشار متوسط جامعه)

2- مفهوم دولت: دولت بر دو نوع می باشد: دولت مدافع منافع بخش خصوصی غارتگر و وابسته به استعمار و دولت مدافع منافع ملی (بخش خصوصی ملی یا سرمایه دار ملی و اکثریت جامعه یعنی کشاورزان، کارگران، اقشار متوسط جامعه)

3- بخش خصوصی: بطور کلی بخش خصوصی بر دو نوع است: بخش خصوصی ملی یا همان سرمایه دار ملی (کوچک، متوسط و حتی بزرگ) و بخش خصوصی دلال، رانت خوار و طرفدار استعمار.

4- 80 درصد تولید ناخالص ملی در اختیار دولت: به این ترتیب باید پرسید آقای غنیمی فرد رقم 80 درصد تولید ناخالص ملی در اختیار دولت را از کجا آورده است؟ مستندات او کدام است؟ آیا بنیاد مستضعفان و 15 خرداد و بنیاد شهید و... را جزء دولت است؟ آیا وزارت بازرگانی که از ابتدا فقط به بازار خدمت کرده است جزء دولت است؟ آیا هزارها قرض الحسنه، بویژه قرض الحسنه میلیاردی (تومانی و دلاری) که تقریباً دارند جای بانک های دولتی را می گیرند جزء دولت است؟ آیا 300 شرکتی که در زمان دولت سازندگی تحت عنوان فعالیت های اقتصادی در وزارت اطلاعات شکل گرفت و محمد خاتمی آنها را از وزارت اطلاعات منفک کرد و الان حتماً میلیاردها (تومان و شاید دلار) ثروت و مستغلات دارند بخشی از دولت است؟¹ آیا ثروت های میلیاردی که شرکت های متعدد از بابت ورود قاچاق و قاچاق پنهان از 60 اسکله نامرئی (به گفته مهدی کروبی) و 240 اسکله نامرئی (به گفته سردار قالی باف رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز) مربوط به دولت است؟ آیا گمرک ایران متعلق به دولت است؟ اگر بود پس چرا میلیاردها دلار کالا به صورت قاچاق پنهان راهی بازار ایران می شود؟ (سردار قالی باف رئیس ستاد مبارزه با قاچاق کالا و ارز)

- حدود 25 درصد تولید بخش کشاورزی (زراعت، باغبانی، دامداری، طیور، آبزیان و...) در مالکیت مطلق بخش خصوصی است.

- تمام صنایع کوچک، متوسط و حتی بزرگ (صنعت کفش، منسوجات، صنایع تبدیلی و تکمیلی کشاورزی- قند، گوشت، پوست، مواد غذایی، روغن...) در مالکیت بخش خصوصی است.

- حدود 16 تا 17 سال است سازمان خصوصی سازی ده ها و صدها کارخانه و بنگاه که طبق اصل 44 قانون اساسی حتما باید در مالکیت بخش دولتی باشد را به ثمن بخرس به مالکیت بخش خصوصی داده است و هم اکنون از بخش دولتی منفک شده اند، آن ها از آن دولت است؟ - به قول آقای شاهرودی 600 تا 700 میلیارد دلار توسط بخش خصوصی به خارج منتقل شده است، حتما دست در قدرت داشته که توانسته است این طور غارت کند.

4-1- 20 تا 30 در صد تولید ناخالص ملی در اختیار بخش دولتی: با توجه به قسمتی از حقیقت که در باره دولت و بخش خصوصی در ایران کنونی گفته شد، باید پرسید چند درصد از تولید ناخالص ملی در مالکیت دولت و بخش دولتی است؟ به نظر من این درصد به حدود 20 درصد (حداکثر به 30 درصد) هم نخواهد رسید. (البته این جای بحث بیشتر و مستندات بیشتر دارد که شاید نیاز به یک تحقیق بیشتر و دقیق تر دارد ولی تا چنین تحقیقی نیست به نظر من این رقم درست است.)

بنابراین بجای اینکه دولت کارفرمای بزرگ باشد (که می تواند طبق قانون اساسی باشد)، هم اکنون بخش خصوصی کارفرمای بزرگ است (که طبق اصل 44 قانون اساسی نباید باشد).

4-2- به نام ملت به کام بخش خصوصی: فرض می کنیم که نظر ایشان (غنیمی فرد) در مورد اینکه 80 درصد تولید ناخالص ملی در اختیار دولت است درست باشد، آیا مثل "به نام دولت به کام بخش خصوصی دلال و وابسته" در اینجا صدق نمی کند؟ آیا گفته های وی در روزنامه کار و کارگر خود دلالت بر عبارت فوق نمی کند. این جمله را از ایشان و از همان روزنامه کار و کارگر بخوانید "دولت نقش نظارتی و حمایتی خود را در تعیین دستمزد فراموش کرده است، دولت کارفرما، سه جانبه گرایی مجازی، قوانین ناعادلانه مالی، مطالبات واقعی کارگری را غیر قابل پرداخت کرده است."

این جمله ها مفهومی جز این را تداعی نمی کند که دولت در خدمت بخش خصوصی و آن هم بخش خصوصی دلال و وابسته می باشد؟

5- دولت آریامهری!: ایشان می گوید دولت باید کوچک شود و همه چیز در اختیار بخش خصوصی قرار بگیرد (کدام بخش خصوصی؟).

سؤال اینست مگر دولت آریامهری! دولت حاکمیت مطلق بخش خصوصی نبود؟ پس چرا نتوانست مشکل را حل کند و مردم انقلاب کردند؟

6- بخش خصوصی ملی، صنعتگران و تولید ملی: اینکه امثال ایشان به طرفدارای از سرمایه داری ملی و بخش خصوصی ملی، طرفدار تولید ملی و تقویت تولید داخلی چنین سخنانی را بگویند محتمل است، ولی راهش این نیست که بر خلاف قانون اساسی عمل شود. این اهداف تنها در سایه یک دولت ملی، طرفدار منافع ملی، طرفدار بخش خصوصی ملی و سرمایه داری ملی و طرفدار تولید کنندگان- صنعتگران، کارگران، کشاورزان، اقشار متوسط زحمتکش و بطور کلی تمام زحمتکشان- بر آورده خواهد شد و لاغیر.

7- راه نجات کشور: شعارهای: عدم سرمایه گذاری بخش دولتی، کوچک شدن دولت، دولت تولید کننده خوبی نیست، دولت دشمن تولید کنندگان است، دولت نباید کارفرمای بزرگ باشد بر عکس بخش خصوصی باید کارفرمای بزرگ باشد و... تماما شعارهایی عوامفریبانه است.

معیار همان است که در قانون اساسی، بویژه فصل سوم و فصل چهارم ذکر شده است.

- اصولی که به نظر من پیاده کردن آنها، بویژه پیاده کردن اصل 44 قانون اساسی که برای هر بخشی- دولتی، خصوصی، تعاونی- ارزش واقعی و منطبق بر شرایط اقتصادی- سیاسی و مرحله تکاملی جامعه ایران است، تنها راه نجات بحرانی تولید در ایران است.